

1884-07-14

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Agnes Bertelsen

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Nürnberg

Arkivplacering:
FA 4-001-00015; F7

Emneord:
Rejsebrev, rejsebreve

DOKUMENTINDHOLD

J. C. Jacobsen beretter om, hvad han havde oplevet, siden han skrev det sidste brev 8 dage tidligere. Sædvanligvis er J. C. Jacobsen meget begejstret for naturen i Alperne og i området omkring Lago Maggiore.

TRANSSKRIFTION

Nürnberg d 14 Juli 84 Aften

Kjære Frøken Bertelsen

Nu ere benene og hele Personen atter trætte og saa maa Haanden og Pennen atter gjøre Tjeneste. Da jeg nylig har skrevet til min Kone og til bryggeriet, er Touren nu til Dem, som ikke heller bør vare Stedbarn, og saa meget mindre, som det er min Skyld, at De er bundet til Hjemmet, for at passe mine Forretninger. -Det har været 8 meget indholdsrige Dage jeg har nydt, siden jeg sidst tilskrev Dem fra Genf, i hvilken Tid jeg 2 Gange har passeret Alperne og frydet mig ved Synet af Lago Maggiore og dens Omgivelser. Det har undertiden været sagt om mig*, blandt Andre af Fru Lindt, at jeg havde mere Sands for det Store og Storslaaede, end for det Skjønne, som fremtræder i mildere og beskednere Skikkelser, og jeg tror at der kan være noget sandt* blandt Andre af Fru Lindt, og træffende i denne Bemærkning, men dog kun tildeels sandt, thi vel har jeg følt mig stærkest animeret og mest opløftet ved at see det Vældige og Imponerende i Alpeformationerne i Simplon og Gothard Passene, men jeg har dog ogsaa heelt og udeelt kunnet give mig hen til Nydelsen af den milde Skjønhed i den klare og gjennemsigtige Sø med de Boromeiske Øer i Midten og de smilende Bredder som omgive den, hvortil jeg hørte og nød en smuk Kommentar i en Koncert i Zurich "Tonhalle" : Schumanns "Traumbilder". Jeg kunde fristes til at troe at han havde komponeret den ved Bredden af Lago Maggiore. -Det var heldigt at jeg paa denne dobbelte Alpeovergang først kom til Simplon, hvor jeg ikke alene kunde gribes af de stor-slaaede Naturscener, der fylde Sindet med Alvor, men tillige kunde beundre den store Napoleons dristige Storcærk, at føre en Kjørevei over disse Høider og Svælg og gennem disse Kløfter med lodrette Vægge af den haarde Granit og det som det første Exempel paa en slagen Landevei over de høieste Alper. Jeg siger at det var heldigt at jeg saa hans Storcærk først, thi ved

Synet af de Midler vor Tids Ingenieur-kunst har fundet til at overvinde slige Vanskeligheder, synes Napoleons første Værk kun lille. Det er tilvisse ogsaa en mægtig, vild og tilsyneladende ubetvingelig Natur vi møde i St.Gothardt, men dér fængeles Opmærksomheden dog mere paa Menneskets Værk, som har havt langt større Vanskelig-heder at overvinde end Napoleons fordi Jernbanerne ikke som Landeveie kunde stige med 1/16 men høist med 1/40 og hvor man derfor behøver en betydelig Længde for at stige f. Ex. et Par Hundrede Fod. Det er først lidt efter lidt at man har fundet paa, det eneste Middel til at skaffe sig denne nødvendige Længde og dette Middel er vel ikke nyt, men det er bragt i System paa den fuldkommenste Maade i St. Gothardt ved gjentagne Gange, ofte Slag i Slag, at bore sig ind i Bjerget og derinde at minere en Gang i en meget stor Cirkel som stiger i en Spiral opad, saaledes at man efter at være kjørt rundt derinde f. Ex. en halv Miil eller 12 000 Fod, kommer ud af Bjergvæggen lige over det Sted, hvor man gik ind, men 250-300 Fod høire oppe.- Det er umaadeligt interessant at iagttage disse Spring i Høiden mellem Indgangen forneden og Udgangen forover, men da Farten gaar saa hurtigt, maa man passe meget nøje paa og man er derfor i en idelig Anspændelse paa hele denne Tour. Men efter enhver stærk Anspændelse følger altid en Slaphed og den indfandt sig ogsaa, da jeg sagde den store Alpennatur Farvel paa Veien til Zurich, men endnu mere, da jeg tabte de snedækte Alper af Syn efter at have passeret Boden-Søen. - Da jeg troede at det i denne Varme vilde blive mig for Anstrengende at gjøre Touren fra Zürich til Nürnberg i een Dag delte jeg den i 2 og overnattede i Ulm. Men der var Alt saa overfyldt, paa Grund af en stor Sängerfest, hvori alle tyske Stemmer deeltog, at jeg maatte tage tiltakke med en kummerligt Tagkammer (ikke et Værelse). Dette var ikke nogen synderlig Vækkende Indtrædelse i Tyskland og Farten fra Ulm her til Nürnberg, et langsomt Persontog, har været dræbende kjedeligt. - Nu skal jeg imidlertid igjen i Arbeide i Bryggerierne og saa er jeg atter i godt Humeur, selv mellem Tydskere. - Jeg har her modtaget de Breve, som vare sendt directe hertil poste restante, saavel som et Brev og Aviser, som vare sendte til Marseille og derfra til Lyon, men som først ind-hentede mig her. Tak Anna Puds for hendes Brev. Hils hende og alle gode Venner, deriblandt Kogsbølles og Linds. Vær selv venligst hilset fra Deres hengivne
J. C. Jacobsen

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

4-001-00015

Nürnberg d 14 Juli 84
~~W. J. Jacobsen~~ 188
Aften

J. C. JACOBSEN.
Bryggeriet Samle Carlsberg.
Kjøbenhavn. K.

Erh. Sv. Bertelsen

Hier er Carlsberg og Jule Familien
alles Venner og jeg er en Jænder og
Familien alles gjæve Gæster. Da jeg
nylej var staret til min Lære og til
teggjæret, er Carlsberg min til Dens,
som ikke heller bød mig at Carlsberg,
og faa meget uvidere, som til er min
Hjælp, at der er bænden til Jænder,
for at gøre min Lærereingjer.

Det var meget I meget udfoldt mig dog
jeg var ugtt. sidst jeg sidst delstam den
for Gens, i Jænder Tid jeg I Gæst
for posten. Altyder og for det mig med
Hjælp af Laga Magg, som og det Quegimelis
Det var indstidens meget sag om mig,
at jeg fandt min Lære for til Dens og
Høstaaer, med for til Hjælp, som for
Læder i uvidere og bænden Hæder
og jeg tror at der kan mere ugtt Lære

Erh. Sv. Bertelsen af den Lære

og træffende i denne Sammenhæng, men
dog den lidende sandt, der net som jeg
fælt mig stærkt og ærnsomt og mest og løst
med at se det Relevante og Ungenerende
i Alphonsus, Templan og Gottlieb
Jakobson, men jeg har dog ogsaa Jule og
indtil den endelige mig som det Hydelige
af den mildt Hyndet i den Blom og
gjennemførelsen saa med de Barometriske
Part og i Midten og de sværende Erdder
som angende den, ja net som jeg hæder og und
en svært Sammenhæng i en Sammenhæng i
svært Sammenhæng: Shumanns Erdder
jeg svært svært det at svært, at svært
svært svært den med Erdder af Lager
Maggiore. - Det net svært at jeg svært
den svært svært svært svært svært svært
svært, svært jeg svært svært svært svært
af de svært svært svært, der svært
svært med svært, men svært svært svært
den svært svært svært svært, at
for en svært svært svært svært og
svært og svært svært svært med svært
svært af den svært svært og svært

de første fremgik, at man nu skal
Laudens anse de første Olyve. Jeg
fejrer at det var heldigt, at jeg saa fandt
Normand første, der var Sjæld af de
Mittes med det Lige og endelig fandt
fundet det at man endelig skal
siger Napoleons første Hæder den lille.
Det er det mest og saa en meget, lidt
og tilføjet at det er betydningsfuld
mi med: Dr. Gotthardt, man det saagst
Og endelig fandt den saa man
Hæder, som var fandt som
fandt at man endelig med Napoleons første
hans anse den som Laudens den første
med 1/16 man fandt end 1/40 og saa man
profes hævdes en betydningsfuld fandt
at den første fandt den første fandt.
Det er først lidt eller lidt at man var
fundet den det første Middel det at
Puffe sig den med den første fandt og
det Middel er nok ikke, man det er
hæder: Sjæld den den første fandt
Mæde: Dr. Gotthardt med den første
Gang, ofte skal: skal, at bare sig

ind i Gjængel og drov at minnes
en Gang i en meget stor Løsthal
som siges i en Opriis ud at, saaledes
at man oftest at navn Gæst rindt drov
for en Jalm Mæl eller 12000 Lod, Løven
ut af Gjængemaggen lejr under det Skat,
for man get ind, man 250 - 300 Lod
Læren vage. - Det er uensadelig indet,
refant at iagllage det ^{for i gæsten} Gjængemaggen
Indgangen forunder og Udgangen forunder,
men da Læren gaar for Jæstet, man
man gæst meget veier yee og man er
trofer i en idelig Oudfyndet yee Jalm
druen Caud. - Men oftest rufner
stok Oudfyndet folysd alle en Skafet og
den indfæth sig agter, da jeg sagde den Læren
Alpanatier Sammal yee Hæren hi Jæstet,
man ruden man, den jeg kaldte da for ad alle
Alpene af Hæren oftest at Jæren gæstent Boder
Jæren. - da jeg troede at det i druen Hæren
neds bleve mig for austrangende et gjøve
Læren for Jæstet hi Sturberg i en idelig
dette jeg der i 2 og ansvarethede i Uden

2) Min d'is nuet All san anrofy'eth, yan Gv'ent
af en fast P'ang'ers'f'ast, Inu'ni' alle ty'd' for Ha'mu'nd
dralloz, at jeg maatte laze tilh'atte med et
ku'mu'ndligt C'ag'ka'mu'nd (ikke et Ha'm'f'ig).
Vette nuet ikke nuget ty'd'rolig na'th'ende
L'ut'v'ed'el'ig: Ty'd'bl'and og L'and' for All
for hi Nu'ns'berg, at la'ng'fa'nd' fra'nf'and' la'ng, for
nuet dr'ob'ende ty'd'rolig. - Nu' sel' jeg
nu'nt'ha'nd' i'g'ien: O'nb'ed'it: C'ag'g'ien'rou'ne
og for nu' jeg alle: godt f'ru'nd' sel' en
nu'nt'ha'nd' Ty'd'ka'm'.

Jeg for for nu'nt'ha'nd' ^{de} C'ag'ka'm' for
nu'nt'ha'nd' dr'ob'ende f'ru'nd' p'oste rest'and',
fa'nd' for et C'ag'ka'm' og C'ag'ka'm', for nu'nt'
fa'nd' hi Ma'rt'el'le og dr'ob'ende hi L'and',
nu'nt'ha'nd' f'ru'nd' nu'nt'ha'nd' nu'nt'ha'nd' for.

Et' Anna Ty'd' for f'ru'nd' C'ag'ka'm'. J'ell
f'ru'nd' og alle godt Ha'mu'nd, dr'ob'ende
K'ag'ka'm' og L'and'. Nu'nt'ha'nd' nu'nt'ha'nd'
f'ru'nd' for

In'nt'ha'nd' f'ru'nd'
J. C. Jacobsen